Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-685306-p0001-8

Sammelbd.
010 Ne.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-685306-p0002-3

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-685306-p0003-9

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-685306-p0004-4

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-685306-p0005-0

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-685306-p0006-6

GYMNASIAL BIBLIOTHEK ZU TORGAU

pag. 652; IV.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-685306-p0007-1

Universitäts- u. Landesbibliothek Halle (Saale)

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-685306-p0008-7

MEM

VIRI MAGNIFICI

AMPLISSIMI ATQ

DO

cIↃ IↃ LXXXIII Coloniae Agrip-
em valet, tabula documento
rmamentario, quod Dreſenae
licet ſciam, multa poſſe com-
iunt. Nullum vero maius,
tiſſimi viri adferunt, quorum
to etiam magis in alienas re-
aec, quae aliis vrbibus debe-
opria eſt, ex qua viri pietate,
publicam maxime conſpicui
prodi-

D

mi Viri pat
rimus. Ea
ſimum, que
circumdedi
plicem olim
potuerit, ſi
loco iam ho
latione vari
orbis vrbiu
ſtrum, Haer
ſtat; idque i
vero multa
nomen eſt in
ſermo, adp
nus coniicit

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-685306-p0009-6

AD

MEMORIAM

VIRI MAGNIFICI SVMME REVERENDI

AMPLISSIMI ATQVE EXCELLENTISSIMI

DOMINI

D. IOANNIS CHRISTIANI BVCCII

POTENTISSIMI POLONIARVM REGIS
ET ELECTORIS SAXONIAE SVMMI QVONDAM
AVLAE CONCIONATORIS SERENISSIMAE REGINAE A SACRIS
CONFESSIONIBVS SENATVS DRESENENSIS SACRI
CONSILIARII LONGE GRAVISSIMI

IN AEDE MVSARVM TORGAVIENSIVM

A. D. XXII MAII HORA IX

RITE CELEBRANDAM

PROLVSIONE SCHOLASTICA

DE PRAECIPVIS GRAEFENHAINICHENSIBVS

QVI SVAM PATRIAM ILLVSTRARVNT

SVMMOS PATRONOS OMNIVM ORDI-
NVM DIGNITATVMQVE NOBILISSIMOS
DOCTISSIMOS VIROS

EA QVA DECET HVMANITATE ET OBSERVANTIA

INVITAT

M. DANIEL FRIDERICVS IANVS
CONRECTOR.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-685306-p0010-8

Dum inter lacrimas et ſuſpiria Principis in Saxonia Theologi memoriam recolimus, hoc in primis die, quo ſuperiori anno vale Torgauiae dixit, et Dreſenam commigrabat; non erit alienum a propoſito, ſi de Beatiſſimi Viri patria, deque eruditis, qui eam illuſtrarunt, non nihil diſſerimus. Ea fuit Graefenhainichena in Saxonibus, oppidum amoeniſſimum, quod Vandalos condidiſſe, et muris validiſſimis, vt nunc ſunt, circumdediſſe accepimus. Pars eius, qua ad occidentem vergit, triplicem olim habebat foſſam, altitudine ea, vt munimenti loco eſſe potuerit, ſi opus fuiſſet. Aliquot vero ante annos eſſe deſiit, eoque loco iam horti conſpiciuntur. In nominis autem ſcriptura et adpellatione variant auctores, inter quos etiam eſt Beutelius, qui notitiam orbis vrbiumque profeſſi ſunt. Alii enim ſcribunt et nominant hoc noſtrum, Haenichen; alii Henichen, quod in plurimis mundi mappis exſtat; idque inter Kembergam et Raghunam conſtituunt medium. Enim vero multa inueniuntur oppida et in Saxonia et in Miſnia, quibus idem nomen eſt inditum; indeque, vt diſcrimen notetur, hoc, de quo habetur ſermo, adpellatum eſſe Graefenhainichenam exiſtimo, nec, vt Merianus coniicit, Graeuenhenichenam ſcribendum. In hac ſententia me confirmant vetuſtiſſimae mappae, anno CIↃ IↃ LXXXIII Coloniae Agrippinae typis exſcriptae: et, ſi quid ad rem valet, tabula documento eſſe poteſt, quae in regio et electorali armamentario, quod Dreſenae eſt, adſeruatur. Plura iam non addo, licet ſciam, multa poſſe commemorari, quae ad eius ornamenta faciunt. Nullum vero maius, certius et illuſtrius eſt, quam quod doctiſſimi viri adferunt, quorum virtutes non in patriam ſolum, ſed multo etiam magis in alienas regiones ac vrbes longe ſe diffundunt. Haec, quae aliis vrbibus debetur gloria, etiam Graefenhainichenae propria eſt, ex qua viri pietate, eruditione, meritis in vtramque rem publicam maxime conſpicui

prodi-

um inter lacrimas et ſuſpiria Principis in Saxonia Theologi memoriam recolimus, hoc in primis die, quo ſuperiori anno vale Torgauiae dixit, et Dreſenam commigrabat; non erit alienum a propoſito, ſi de Beatiſſi-
ria, deque eruditis, qui eam illuſtrarunt, non nihil diſſe-
fuit Graefenhainichena in Saxonibus, oppidum amoeniſ-
od Vandalos condidiſſe, et muris validiſſimis, vt nunc ſunt,
ſſe accepimus. Pars eius, qua ad occidentem vergit, tri-
n habebat foſſam, altitudine ea, vt munimenti loco eſſe
opus fuiſſet. Aliquot vero ante annos eſſe deſiit, eoque
orti conſpiciuntur. In nominis autem ſcriptura et adpel-
ant auctores, inter quos etiam eſt Beutelius, qui notitiam
mque profeſſi ſunt. Alii enim ſcribunt et nominant hoc no-
iichen; alii Henichen, quod in plurimis mundi mappis ex-
nter Kembergam et Raghunam conſtituunt medium. Enim
inueniuntur oppida et in Saxonia et in Miſnia, quibus idem
nditum; indeque, vt diſcrimen notetur, hoc, de quo habetur
ellatum eſſe Graefenhainichenam exiſtimo, nec, vt Meria-
:, Graeuenhenichenam ſcribendum. In hac ſententia me

prodierunt. Omnes non rec
mum meretur locum PAVLVS
ligione, vitae ſanctimonia, ſtu
ni in coetu ſacro effecit, vt non
pares ei fuerunt. Quae enim
to Beati Lutheri, oratio, medit

e adhibuit; cuius VITAM ET ME-
, ante meridiem in ſcholae no-
BVCCIANVM NOMEN
nibus Eruditis etiam huius loci
m atque etiam rogo, vt hunc
ent. Quod mei eſt officii, bene-
ſum praedicaturus. P. P.
R. S. CIↃ IↃ CCXXIV.

LIANIS.

do, fidus
ca, cuiui
non ſatis
ex quo e
ex ordin
munus a
ſulis. Fi
vſum ren
obliuiſcar
VVurzen
gulari hab
lamus, ad
tebat occa
quibus DI
ad rem re
anno pro
tate inſig
patria Gra
muneribu

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-685306-p0013-4

prodierunt. Omnes non recenſebo, ſed praecipuos, in quibus primum meretur locum PAVLVS GERHARDVS, qui vera in DEum religione, vitae ſanctimonia, ſtudio purioris doctrinae tam multum boni in coetu ſacro effecit, vt non multos numerares, qui ex ſuo ordine pares ei fuerunt. Quae enim verum reddunt theologum, ſunt, effato Beati Lutheri, oratio, meditatio, tentatio, in quibus mediis eodem probabatur modo, quo aurum igne probari ſolet. Quod igitur ipſe erat expertus, id multo efficacius ſuos poterat docere auditores. Teſtantur hoc, praeter alia ingenii documenta, hymni ſacri, intimam cum DEo coniunctionem ſpirantes, qui plus ponderis in ſe habent, quam omnes odae Pindari, aut Horatii carmina, quorum lectione profani homines ſaepe plus delectantur, quam diuinorum. Egregia ſunt, quae de tanto viro theologus, cum viueret, auctoritatis magnae, D. Io. Henr. Feuſtkingius tradit in praefatione libelli, *geiſtliche Hauß- und Kirchen - Lieder* dicti. Ait enim: *Traun die kleine und in dem Sachſiſchen Chur-Kreiſe nahe an den Furſtenthum Anhalt gelegene Stadt Graefenhainichen müſte eher ihrer ſelbſten vergeſſen, ehe ſie vergeſſen ſolte, daß in ihr anno 1607 und alſo gleich für hundert Iahren, ein ſolcher Paulus gebohren, welcher Gerhard heiſſen. Dieſes iſt der glückliche Ort, aus welchen die Brandenburgiſche Stadt Mittelwalde an den ſeligen Mann anno 1651 einen wachſamen Probſten, die berühmte Reſidenz Berlin an Nicolai-Kirchen anno 1657 einen eiffrigen Lutheriſchen Prediger, und das Marggraffthum Nieder-Lauſitz zu Lubben anno 1669 einen Ehrwürdigen Lehrer und Seniorem überkommen hat.* Huic adiungo CHRISTOPHORVM NICOLAI, ſacris quondam Cloedenſibus praepoſitum, qui ſacrarum litterarum ſingularem ſcientiam publicis monumentis teſtatam ſeculo fecit. Vir pius erat, et de ſuo munere praeclare meritus, vt poſt fata eius memoria in multorum animis adhuc vigeat. Venio nunc ad D. CHRISTIANVM KREMBERGIVM, iuris doctorem et profeſſorem in academia Vitembergenſi. Quantus ille vir fuerit, cognitum eſt e ſcholis publicis et priuatis, quas legum cultoribus quotidie aperiebat. Perſpicuus erat in docendo,

do, fidus, et, quod praecipuum eſt in formanda iuuentute academica, cuiuis ſtudioſo aditum facile concedebat, qui tradita praecepta non ſatis percepta tenebat. Edidit librum de ſumtibus ſtudiorum, ex quo eius doctrinam iudiciumque quisque poteſt aeſtimare. Addo ex ordine artis ſalutaris D. IO. SCHRAMMIVM, cuius pater diaconi munus apud Graefenhainichenſes exornabat, et aliquamdiu vices praeſulis. Filius erat peritus medicinae, iudicio praeditus, et crebriorem vſum remediorum contra morbos amicis diſſuadebat. Tandem non obliuiſcar philologi cuiusdam CHRISTOPHORI MVLLERI apud VVurzenſes conrectoris, quem virum vniuerſa ciuitas in amore ſingulari habebat. Vtebatur doctrinae modo, quem methodum alias adpellamus, ad indolem diſcentium accommodato: nec vllam praetermittebat occaſionem, eos adhortandi ad vitae modeſtiam, aliasque virtutes, quibus DEo placere, et ſe hominibus acceptos poſſint reddere. Verum ad rem redeo, cuius cauſſa haec in medium adfero. Amiſimus eheu! anno proximo THEOLOGVM doctrina, fama, docendique dexteritate inſignem, D. IOANNEM CHRISTIANVM BVCCIVM, patria Graefenhainichenſem, tantum Virum, qui, quoad vixit, in ſacris muneribus adminiſtrandis ſtudium, fidem, prudentiam ac ſummam moderationem ſemper cum ſumma laude adhibuit; cuius VITAM ET MERITA, die, qui inſtat, lunae, finitis ſacris, ante meridiem in ſcholae noſtrae auditorio recenſebo. Quibus ergo BVCCIANVM NOMEN gratum et venerabile eſt; eſt autem omnibus Eruditis etiam huius loci venerabile, eos ſumma obſeruantia etiam atque etiam rogo, vt hunc actum ſua exoptatiſſima praeſentia illuſtrent. Quod mei eſt officii, beneficium illud animo gratiſſimo ſemper ſum praedicaturus. P. P.

Torgauiae A. D. XVIII Mai. A. R. S. CIↃ IↃ CCXXIV.

LITTERIS PETERSELLIANIS.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-685306-p0015-5

, et, quod praecipuum eſt in formanda iuuentute academi-
s ſtudioſo aditum facile concedebat, qui tradita praecepta
percepta tenebat. Edidit librum de ſumtibus ſtudiorum,
ius doctrinam iudiciumque quisque poteſt aeſtimare. Addo
artis ſalutaris D. IO. SCHRAMMIVM, cuius pater diaconi
pud Graefenhainichenſes exornabat, et aliquamdiu vices prae-
lius erat peritus medicinae, iudicio praeditus, et crebriorem
nediorum contra morbos amicis diſſuadebat. Tandem non
philologi cuiusdam CHRISTOPHORI MVLLERI apud
ſes conrectoris, quem virum vniuerſa ciuitas in amore ſin-
ebat. Vtebatur doctrinae modo, quem methodum alias adpel-
indolem diſcentium accommodato: nec vllam praetermit-
ſionem, eos adhortandi ad vitae modeſtiam, aliasque virtutes,
o placere, et ſe hominibus acceptos poſſint reddere. Verum
deo, cuius cauſſa haec in medium adfero. Amiſimus eheu!
ximo THEOLOGVM doctrina, fama, docendique dexteri-
nem, D. IOANNEM CHRISTIANVM BVCCIVM,
aefenhainichenſem, tantum Virum, qui, quoad vixit, in ſacris
s adminiſtrandis ſtudium, fidem, prudentiam ac ſummam

AB: 155056
VD 18
ULB Halle 3
003 085 112
VD17
Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-685306-p0017-7

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-685306-p0018-2

3

RIAM

VIRI IME REVERENDI

A XCELLENTISSIMI

NI

D. IO HRISTIANI

CII

POTEN NIARVM REGIS

ET ELEC SVMMI QVONDAM

AVLAE CO IMAE REGINAE A SACRIS

CONF RESENENSIS SACRI

GRAVISSIMI

IN A RGAVIENSIVM

ORA IX

DAM

LASTICA

DE PRA IAINICHENSIBVS

Q STRARVNT

SVMMOS MNIVM ORDI-

NVM D OBILISSIMOS

ROS

EA QVA DECET HVMANITATE ET OBSERVANTIA

INVITAT

M. DANIEL FRIDERICVS IANVS

CONRECTOR.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-685306-p0019-1